

BEWAAR HET PAND

UITGAVE TOT BEVORDERING VAN DE HANDHAVING DER OUDE GEREFORMEERDE BEGINSELEN

Meditatie

De berg Sion (2)

**Maar op de berg Sion zal ontkoming zijn, en hij zal een heiligheid zijn.....
Obadja:17**

De profeet Obadja kondigt het oordeel aan over de Edomieten, de nakomelingen van Ezau, die een vermaak hadden in de wegvoering van de Joden naar Babel, en zij hadden zich vergrepen aan de vluchtende inwoners van Jeruzalem. En die zonde, begaan tegen Gods uitverkoren volk, kon niet ongewroken blijven. De Edomieten zullen omkomen in de zondvloed van Gods toorn! Maar dan heeft Obadja ook nog een boodschap van Godswege voor het geplaagde, verdrukte Israël. Als straks Gods oordeel over Edom losbarst, dan zal er voor Israël ontkoming zijn op de berg Sion. Voor de vijanden van Gods volk de ondergang, maar ontkoming, veiligheid en geborgenheid voor Israël. In onze vorige meditatie trokken we de lijn door. De lijn, die er loopt van de berg Sion, de tempelberg met zijn offerdienst, naar de kruisheuvel Golgotha, waar Christus als het grote Offerlam zijn bloed heeft gestort ter voldoening aan Gods recht, opdat vloekwaardige zondaren op grond van dat Offer zouden worden vrijgesproken van schuld en straf en een recht zouden ontvangen op het eeuwige leven.

Op de berg Sion (de tempelberg) waar de offerdienst plaatsvond en het offerbloed vloeiende, op de berg Sion zal ontkoming zijn. Ontkoming aan het verdiende oordeel Gods, door in het geloof te schuilen achter het bloed van het Lam! Maar dat niet alleen! Van de berg Sion wordt in onze tekst ook nog gezegd: "en hij zal een heiligheid zijn!" Toen eens, tijdens de woestijnreis, de zonen van Aäron Nadab en

Abihu, gedood werden omdat ze vreemd vuur op het altaar hadden gebracht, sprak God tot Israël het ontdekkende woord: "In degenen die tot Mij naderen zal Ik *geheiligd* worden!" Bij Gods heilige woonplaats past ook een *heilig* volk! En was dat niet de diepste oorzaak, waarom God Zijn volk in de ballingschap zond, dat Zijn tempel, Zijn heiligdom, werd ontheiligt, zowel door de priesters als door het volk? Maar was dat het ook niet waarnaar het hart van de ware Israëliet in de ballingschap zo verlangend uitging, dat hij weer met een gereinigd en geheiligt hart de Heere zou mogen dienen in Zijn tempel? Nee, de zwaarste last was voor het ware Israël niet de ballingschap, maar het juk van hun zonde. Maar welk een heerlijk uitzicht bood voor hun hunkerende ziel dan de profetie van onze tekst: Op de berg Sion zal ontkoming zijn. Ontkoming aan het verdiende oordeel. Ja, maar dat niet alleen. Die berg Sion zal een heiligheid (lees maar: een heiligdom) zijn! Daar, op die berg Sion, wenkte *heiligheid*, losmaking van al hun zondebanden. En hij (de berg Sion) zal een heiligheid zijn! We trekken ook nu de lijn door. En wel naar het hemelse Sion, naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, waarop gerechtigheid wonen zal, waar Edom niets meer te zeggen heeft, en daarom ook niets meer ontheiligen kan.

Wanneer ons in het laatste bijbelboek de heerlijkheid van het nieuwe Jeruzalem wordt getekend, dan lezen wij: "en in haar zal niet inkomen, wat ontreinigt en wat gruwelijkheid doet, en wat leugen spreekt!"

Eens breekt voor al Gods kinderen de Dag aan, waarop niet alleen alle strijd ophoudt, waarop niet alleen alle raad-

selen zullen worden onthuld, waarop niet alleen elk kruis en elk verdriet wegvalt, maar waarop bovenal geen zonde hun meer zal bevleken.

Dat is toch de diepste smart van allen die de Heere lief kregen, dat zij tot hinken en tot zinken ieder ogenblik geneigd zijn, dat zij altijd weer de Heere bedroeven, Die toch alleen maar goed is en goed doet? Dat is toch hun grootste droefheid, dat hun zonden telkens weer scheiding maken tussen de Heere en hen!

Maar hoort het dan, pelgrims naar Sion's God-gewijde top: Gods goedheid zal uw druk straks verwisselen in geluk! En daarom: het hoofd omhoog en het hart naar boven!

Hoor eens zo'n hunkerende pelgrim: Eén ding doe ik; vergetende wat achter mij is, en mij strekkende naar hetgeen vóór is, jaag ik naar het wit, naar de prijs der roeping Gods, die van Boven is in Christus Jezus!

Niet, dat ik het alrede gekregen heb, of alrede volmaakt ben, maar ik jaag ernaar of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben!

Nee, in eigen kracht zal ik nooit de berg der heiligheid kunnen beklommen: één stap naar boven, en dan weer drie naar beneden! Dagelijks struikelen in vele!

Maar Christus is niet alleen gegeven tot rechtvaardigheid, óók tot heiligmaking!

En *Hij zal* Zijn Israël verlossen van al hun ongerechtigheden!

Hij houdt mij vast! Hij zoekt mij weer op! Hij schraagt mij, als ik wankel; Hij draagt m'als ik viel. Hij staat ervoor in dat alle ware pelgrims door de poorten zullen ingaan in de Stad!

In Psalm 24:2 en 3 (berijmd) worden ons de beklimmers van de Sions-berg getekend. Zullen we ons daaraan toetsen, of we wel echt op weg zijn?

Ds. M. Vlietstra

Van de administratie

Ook deze keer konden we weer nieuwe abonnees inboeken, namelijk 5 en ontvingen we f 280,- aan giften voor ons blad bij de betalingen van het abonnementsgeld en een mooie gift van f 2.000,- van het Fonds Van den Heuvel. Heel hartelijk dank, zowel voor de opgaven van de abonnees als van de giften. Voor de school in Dundas Canada ontvingen we van de diakonie van de Chr. Geref. Kerk van Oud Vossemeer een gift van f 291,50 en eveneens van het Fonds Van den Heuvel een gift van f 3.000,-. Namens het bestuur van de school ook voor deze giften hartelijk dank.

Adm. Bewaar het Pand: A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a.d. Rijn. Telefoon: 0172-474202. Postbank: 704350.

Van de redactie

Inhoud

Naast de gebruikelijke artikelen is het tweede gedeelte van de toespraak van ds. A. v.d. Weerd opgenomen en een

Dit blad is een uitgave van de stichting Bewaar het Pand te Meerkerk. Verschijnt eens in de veertien dagen

COMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. P. den Butter en Ds. A. van Heteren.

ADRES VAN DE REDAKTIE:

Copie voor het volgende nummer van "Bewaar het Pand" zenden naar: Ds. A. van Heteren, Voordijk 247, 2992 AL Barendrecht, telefoon 0180-613069.

ADMINISTRATIE:

A. Beukers, Toussaintplein 20, 2406 XL Alphen a/d Rijn, tel. 0172-474202, postrek. 70.43.50 t.n.v. de administrateur van "Bewaar het Pand" te Alphen a/d Rijn.

Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Vereenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar.

Advertenties f 0,60 per mm met een kolombreedte van 6 cm.

Bij kontrakt korting.

ISSN nummer: 0166 - 4646

Dit tijdschrift wordt ten behoeve van iedereen die niet op de gebruikelijke manier kan lezen uitgegeven op groot-letter of via de Electronische Postbus. Informatie en opgave: CBB, Christelijk Bibliotheek voor Blinden en Slechtienden, Postbus 131, 3850 AC Ermelo, tel. 0341-551014.

verslag van de bevestiging en intrede van kand. B.L.C. Aarnoudse als herder en leraar van Meerkerk.

Pinksterappèl Ned. Herv. Grote Kerk, Weesp.

D.V. 24 mei a.s. zal het 21e Pinksterappèl gehouden worden. Thema: Is de kerk millenniumproef? 15.00 uur Ds. H. Peet, Gods werk, van eeuwigheid tot eeuwigheid. 19.00 uur Ds. P.D.J. Buijs, Jouw opdracht, zolang het dag is. Opening en sluiting door Ds. C.J. Droger.

Urk, Bevestiging en intrede kand. A.A. Egas

D.V. zaterdag 12 juni in de Eben Haezerkerk. De bevestigingsdienst zal geleid worden door Ds. P. den Butter en begint om 10.30 uur. De intrededienst begint om 15.30 uur.

LCJ Opbrengst landelijke fietsdag:

f 26.106,61 te bate van de Bond tegen het vloeken te Veenedaal.

AvH

De Nieuwe Bijbelvertaling (6)

Toevoegingen

Vergelijking van de Statenvertaling met de Nieuwe Bijbelvertaling laat zien dat er in de NBV sprake is van woorden en zinsdelen die toegevoegd worden. Blijkbaar kon men de neiging niet weerstaan bepaalde zaken uit te leggen door ze breder te omschrijven dan in de grondtekst staat. Zo wordt voorbijgegaan aan het feit dat vertalen niet allereerst uitleggen en toevoegen is, maar overzetten van de ene taal in de andere taal waarbij onnodige toevoegingen en verduidelijkingen vermeden dienen te worden. Het zijn trouwens toevoegingen die de vertaling van het Nederlandsch Bijbelgenootschap uit 1954 ook niet heeft en dus niet gebaseerd zijn op het gebruik van andere handschriften. Enkele voorbeelden van toevoegingen willen wij u noemen. We denken aan de hemelvaart van Christus. Daarvan staat in de Statenvertaling in Hand 1:2 "Tot op den dag in welken Hij opgenomen is...". De NBV heeft: "Tot aan de dag waarop hij in de hemel werd opgenomen...". De woorden "in de hemel" zijn toegevoegd als een nadere verklaring, maar niet als een vertaling van datgene wat er in de grondtekst staat. In Handelingen 1:3 gaat het over de verschijningen van de opgestane Levensvorst. Daar heeft de Statenvertaling staan: "Aan welke Hij ook, nadat Hij geleden had, Zichzelf levend vertoond had...", de NBV heeft: "Na zijn lijden en dood heeft hij hun herhaaldelijk bewezen dat hij leefde...". Toegevoegd is: "en dood", blijkbaar als een nadere omschrijving en uitlegging van "lijden". Dit lijkt ons niet nodig, ja het is overbodig, wat de grondtekst niet heeft moeten wij er niet bij gaan plaatsen. Het einde van Judas wordt beschreven in Hand. 1:18. De Statenvertaling heeft daar: "Deze dan heeft verworven een akker door het loon der

ongerechtigheid, en al zijn ingewanden zijn uitgestort". De NBV heeft: "Van de beloning voor zijn schanddaad kocht hij een stuk grond, maar bij een val werd zijn buik opengereten zodat zijn ingewanden naar buiten kwamen". Het lijkt in de NBV dat er een ongelukje heeft plaatsgevonden terwijl Judas de hand aan zichzelf heeft geslagen. Waarom is dit ontzettende gebeuren wegvertaald? Waarom op z'n minst een vertaling gekozen die heel verluierend weergeeft wat er is gebeurd? In Hand. 9:25 lezen we in de Statenvertaling: "Doch de discipelen namen hem des nachts, en lieten hem neder door den muur, hem aflatende in een mand". De NBV heeft: "Maar Saulus' leerlingen brachten hem 's nachts naar de stadsmuur en lieten hem daar in een mand naar beneden zakken". De NBV voegt dus uitleggend toe dat het leerlingen van Saulus waren. Een onnodige, verklarende toevoeging. In Hand. 12:15 waar het gaat over de verlossing van Petrus uit de gevangenis staat aan het einde van dit vers in de Statenvertaling: "Het is zijn engel". De NBV heeft: "Dan is het zijn beschermengel". Hier is blijkbaar sprake van roomse invloed. Rome spreekt immers over persoonlijke beschermengelen. In de grondtekst staat het zo niet. In Hand. 16:12 staat in de Statenvertaling: "En vandaar naar Filippi, welke is de eerste stad van dit deel van Macedonië, een kolonie. En wij onthielden ons in die stad ettelijke dagen". De NBV heeft: "Vandaar reisden we naar Filippi, een belangrijke stad in dat deel van Macedonië. In deze stad, die volgens Romeins recht wordt bestuurd, bleven we enkele dagen". "Kolonie" wordt verklarend omschreven als "een stad, die volgens Romeins recht wordt bestuurd". Wordt niet meer begrepen wat een kolonie is en moet dit dan zo breed omschreven worden?

Weglatingen

We treffen niet alleen toevoegingen aan in de NBV, ook het tegenovergestelde is het geval. Woorden of gedachten die we wel in de grondtekst tegenkomen zijn weggelaten. Opnieuw noemen we Judas. Zagen we hierboven dat de gedachte aan zelfmoord werd wegvertaald, in Hand. 1:25 wordt wegvertaald dat Judas voor eeuwig is verloren gegaan. De Statenvertaling heeft in Hand. 1:25 aan het slot: "dat hij heenging in zijn eigen plaats". De NBV heeft: "die zijn ondergang tegemoet is gegaan". "Zijn eigen plaats" is een duidelijke verwijzing naar de hel. "Zijn ondergang tegemoet gaan" is een veel ruimer begrip. Dit kan ook gezegd worden door mensen die totaal niet geloven in een eeuwige zaligheid of rampzaligheid. Waarom dan toch voor zo'n weergave gekozen? We kunnen het niet anders zien dat dat de verwijzing naar de rampzaligheid is wegvertaald in de NBV. In Hand. 7:16 heeft de Statenvertaling: "En zij werden overgebracht naar Sichem, en gelegd in het graf, hetwelk Abraham gekocht had voor een som geld van de zonen van Hemor, den vader van Sichem". De NBV heeft: "Ze werden overgebracht naar Sichem en bijgezet in het graf dat Abraham van de zonen van Hemor uit Sichem had gekocht". In de NBV is dus weggelaten: "voor een som geld". Wordt de omschrijving hierdoor duidelijker of begrijpelijker? Ik kan niet inzien waarom deze woorden weggelaten moeten worden. In Hand. 5:28 heeft de Statenvertaling: "Hebben wij u niet ernstiglijk aangezegd, dat gij dezen Naam niet zoudt leren? En zie, gij hebt met deze uw leer Jeruzalem vervuld, en gij wilt het bloed van dezen Mens over ons brengen". De NBV heeft: "Hebben wij u niet nadrukkelijk verboden de naam van Jezus nog te gebruiken en onderricht over hem te geven? En toch verspreidt u uw leer in heel Jeruzalem en stelt u ons aansprakelijk voor de dood van deze man". Onzes inziens heeft de omschrijving "en gij wilt het bloed van deze Mens over ons brengen" een diepere betekenis dan "en stelt u ons aansprakelijk voor de dood van deze man". Meerdere weglatingen zijn het gevolg van het navolgen van de keuze van andere handschriften zoals ook het Nederlandsch Bijbelgenootschap in de vertaling van 1954 heeft gedaan. Een treffend voorbeeld hiervan is Hand. 7:37 waar de Statenvertaling heeft: "Deze is de Mozes, die tot de kinderen Israëls gezegd heeft: De Heere uw God zal u een Profeet ver-

wekken uit uw broederen gelijk mij: Dien zult gij horen". De NBV heeft: "Mozes was het die tegen de Israëlieten zei: Een profeet zoals ik zal God uit jullie midden doen opstaan". De woorden "Die zult gij horen" zijn weggelaten. Als het over Saulus in Damascus gaat lezen we in Hand. 9:11 in de Statenvertaling aan het slot: "want zie, hij bidt". In de NBV is dat geworden: "Hij is aan het bidden". Deze omschrijving in de NBV heeft minder zeggingskracht en wijst minder op het opmerkelijke van het wonder Gods dat gebeurd is. In de grondtekst staat duidelijk: "want zie". Het is toch niet onbegrijpelijk als we dit gewoon handhaven? Waarom gekozen voor een zwakkere weergave? Merkwaardig is wat we lezen over de prediking van Paulus in Hand. 9:22. De Statenvertaling heeft: "Doch Saulus werd meer en meer

bekrachtigd, en overtuigde de Joden, die te Damascus woonden, bewijzende dat Deze de Christus is". De NBV heeft: "Saulus werd echter steeds zekerder in zijn optreden en bracht de in Damascus wonende Joden in verwarring door aan te tonen dat Jezus de messias is". Er is een groot verschil tussen het meer en meer bekrachtigd worden van de Statenvertaling en het steeds zekerder worden in zijn optreden in de NBV. De Statenvertaling spreekt over het werk Gods in Saulus en de NBV spreekt van zelfverzekerdheid. Opnieuw moeten en kunnen we niet anders concluderen dan dat de NBV vergeleken met de Statenvertaling beslist geen verbetering is. De genoemde toevoegingen en weglatingen, die gemakkelijk vermenigvuldigd zouden kunnen worden, tonen dit aan.

Ds. A. van Heteren.

John Brown - "Christus, de Weg, de Waarheid en het Leven" (13)

We willen weer letten op Browns pastorale behandeling van de heiligmaking. Dat blijkt ook als we letten op de waarschuwingen die hij geeft. Hij is beducht voor misvattingen. En omdat hij die liever wil voorkomen, bespreekt hij een aantal knelpunten. Zijn positieve bedoeling is dat de ware gelovigen mogen leven tot eer van God en voor onnodig vallen en struikelen bewaard worden. We laten Ds. Brown zelf aan het woord. "Wij dienen ons te wachten, om te denken dat hier volmaaktheid te verkrijgen is. De volmaakte Man en de mate der grootste volheid van Christus is toekomend en tot op dien zal het lichaam maar zijn in het volmaken en opbouwen door het werk der bediening, Ef. 4:12,13. De gelovigen moeten niet gerust willen neerzitten bij enige mate der genade, waartoe zij hier komen maar zij moeten groeien in de genade, voortgaande van kracht tot kracht, totdat zij verschijnen in het hemels Zion". Ook moet niet iedere gelovige dezelfde mate van heiligheid verwachten. Niet ieder komt even ver op het pad der heiligmaking. De Heere is ook in deze soeverein. Hij bedeeft de Zijnen met onderscheiden genade. Alleen dit kan en mag nooit aangewend worden om dorheid en magerheid in het geestelijke leven te vergoelijken. Dat is altijd onze eigen schuld. Verzuim dan ook niet de Heere aan te roepen en bid of Hij u opheft uit die doodse stand.

"Och, wierd ik derwaarts weer geleid! Dan zou mijn mond U d'ere geven". Een levende klacht is op z'n plaats! Verder moet bedacht worden dat er enige voortgang kan gemaakt zijn op de weg der heiligheid, waarvan de gelovige niets bemerkt. Dat kan zijn, omdat het zo'n geringe groei is, zodat de desbetreffende persoon er zelf geen erg in heeft. Het is evenzo mogelijk dat de Heere in Zijn oneindige wijsheid deze groei voor de gelovige verbergt. De bedoeling hiervan is dat hij of zij nederig blijve en zich niet zou gaan verheffen. Daar kan een voortgang in heiligheid zijn, hoewel niet in die bijzondere zaak, waarop de gelovige zich richt. Er kan bijvoorbeeld gedacht worden niet te groeien in de liefde tot God en ijver voor Hem en toch kan er een groei zijn. De gelovige kan bijvoorbeeld wel groeien in de ootmoed. Hij kan kleine gedachten van zichzelf hebben. En dat is een zegen, want zo is hij aangenaam in de ogen Gods. Wel dat is het beste bewijs van geestelijke groei. We weten allemaal dat vruchtbomen die de zwaarste vruchten dragen afhangende takken hebben die soms zelfs de grond raken. Ds. Brown bespreekt vervolgens de toestand van een klagende ziel die zich neerbuigt voor de Allerhoogste, omdat hij klaagt over het gebrek aan vruchten. "Daar kan veel heiligheid zijn, waar de ziel klaagt over gebrek aan vruchten, wanneer de zich onder die

bedeling des Heeren aan haar, zich neerbuigt voor de Allerhoogste (...) om zich gaarne te onderwerpen aan Gods wijze beschikking, zonder te morren of te twisten over wat Hij doet". Er is veel heiligheid in de gelovige als hij de straf van zijn ongerechtigheid eerbiedig aanneemt zonder enig tegenspreken. Er is veel heiligheid in de gelovige als hij zijn schuld in de tegenspoed gaat belijden en zijn schuld leert bewenen. Waar een stille onderwerping aan Gods vrijmachtige en alleenwijze beschikkende hand Gods is. We denken in dit verband aan Psalm 131.

*Heb ik mijn ziel niet stil gezet,
En mij verloochend naar Uw wet,
Gelijk het pas gespeende kind
Zich stil bij zijne moeder vindt?*

*Mijn ziel, die naar den vrede haakt,
En 't morrend ongenoegen wraakt,
Is in mij als een kind gespeend,
En heeft zich met Uw wil vereend.*
(Ps. 131: 2 en 3 berijmd)

Zo'n ziel leert de roede van God kussen! En mag zelfs honing proeven, die zich aan de roede van God bevindt. Er is een wachten op de Heere. Die God die nooit laat varen de werken van Zijn handen. Er is een hijken naar meer heiligheid, waarbij Zijn komst wordt verbeid. Zo'n gelovige kan het niet zonder de Heere stellen. Hij is zijn hoop en heil alleen. Gelovigen volhardt daarom in uw plicht en laat de uitkomst aan de Heere over. Hij weet hoeveel vorderingen u gemaakt hebt op het pad der heiligmaking en Hij zal u daarin ook verder leiden. Laat u door de satan niet wanhopig maken. Hij fluistert u in, dat u niets vordert, als u lang op de Heere moet wachten en u geen voordeel ziet of vooruitgang, vrees dan niet. Blijf de Heere aanroepen. "O, wij dienen er ons voor te wachten om de Heilige Israëls palen te zetten. Laat ons in onze plicht volharden". Het is geen geschikte tijd om de maat te nemen van onze genade, t.o.v. haar merkbare wasdom en vruchtbaarheid, wanneer de duivelen tegen ons losgebroken zijn of wanneer de verzoeken toenemen en de verdorvenheden een groot geraas maken. We zijn dan zo in verwarring dat we geen helder zicht op onze toestand hebben. Het is in zo'n tijd al een groot wonder als we staande blijven. "Het zal veel voor een boom zijn, dat hij blijft staan, en niet in een sterke en hevige storm ontwortelt, al houdt hij zijn bloesems niet, en al geeft hij geen vrucht. Van de bomen, die in de koude winterdag

noch bladeren noch vrucht dragen, moet niet gezegd worden, dat ze achterwaarts gaan en niet groeien, omdat ze als de lente weder aankomt, weder levend zullen worden en zo vruchtbaar zijn als ooit". Laten we het groot achten om te mogen honger en dorsten naar de gerechtigheid. Laten we het niet versmaden of gering achten als wij ernstig zoeken de Heere te behagen en naar Zijn wil te leven. Nehemia achtte dit geen kleine zaak, toen hij zei: "Och, Heere, laat toch Uw oor opmerkende zijn op het gebed Uws knechts, en op het gebed Uwer knechten, die lust hebben Uw Naam te vrezen". Het is goed om dit elkaar voor te houden. Vrees de HEERE en stort voor Hem uit uw begeerten om heilig

voor Hem te leven. Wie heeft daartoe lust? De dichter van Psalm 25 roept ons daartoe op. "Wie is de man, die den HEERE vreest? Hij zal hem onderwijzen in den weg, dien hij zal hebben te verkiezen. Zijn ziel zal vernachten in het goede, en zijn zaad zal de aarde beërven" (Ps. 25:12,13). In de berijming luidt het als volgt:
*Wie heeft lust den HEER' te vrezen,
't Allerhoogst en eeuwig goed?
God zal zelf zijn leidman wezen;
Leren, hoe hij wand'len moet.
't Goed, dat nimmermeer vergaat,
Zal hij ongestoord verwerven
En zijn Godgeheilgd zaad
Zal 't gezegend aard'rijk erven*
(Ps. 25:6).

G.J. Capellen

Bevestiging en intrede Kand. Drs. B.L. C. Aarnoudse

Het was woensdag 21 april 1999 een bijzondere dag voor de gemeente en de kerkenraad van Meerkerk alsook voor kand. Aarnoudse met zijn gezin. Op deze dag werd kand. Aarnoudse bevestigd als herder en leraar van de gemeente van Meerkerk. 's Middags vond de bevestiging plaats door ds. M.C. Tanis. De Ned. Herv. kerk te Ameide was geheel gevuld. Herinneringen kwamen boven aan de begrafenis van ds. H.C. van der Ent vanuit dit kerkgebouw. De Heere wil nog van doen hebben met onze kerken. Wat de predikanten betreft geldt ook: Het ene geslacht gaat en het andere geslacht komt. Ouderen vallen weg, maar jongeren mogen hun plaatsen innemen. Ook gingen onze gedachten uit naar ds. G. Blom, die jarenlang in de gemeente van Meerkerk heeft mogen arbeiden. Velen, bijzonder uit de familiekring van ds. Blom, zullen met gedachten en gevoelens vervuld zijn geweest.

Bevestigingsdienst.

De tekst voor deze dienst was Filippienzen 4: 9 "Hetgeen gij ook geleerd, en ontvangen, en gehoord, en in mij gezien hebt, doet dat; en de God des vredes zal met u zijn."

Thema: **Een herderlijk woord tot dieenaar en gemeente.**

Er werd stilgestaan bij twee zaken:

1. Dit bevat een aansporing.

2. Dit spreekt van verzekering.

Op de vraag hoe de nieuwe dominee is, zijn veel antwoorden mogelijk. De vraag zal zijn of in het antwoord de Schrift naar voren komt. Wij hebben

het gehele Woord Gods, de Heere vraagt een leven naar de Schriften. Bij Paulus merken we dat hij beoogt dat dienaar en gemeente leven in overeenstemming met de Heilige Schrift. Dat leven blijkt in woord en daad, voor God en tegenover elkaar. De vraag zou kunnen rijzen: Wie is hiertoe in staat? De Heilige Schrift zegt dat dit mogelijk is. De Heilige Geest is niet tevergeefs uitgestort. Wat in de Schrift staat zij in het heden praktijk. Paulus is herderlijk ingesteld. Hij laat het Woord Gods in de brief aan de Filippienzen horen. Hij laat horen wat nodig is voor hart en leven. Het hart van Paulus spreekt, hij weet zich verbonden aan de gemeente. In hoofdstuk 1 en aan het einde van de brief klinkt dit door: mijn blijdschap en kroon. Gods kinderen te Filippi mogen trouw zijn tot in de dood, zij zijn niet gedeserteerd. Paulus weet in welke plaats Gods gemeente te Filippi zich bevindt. We moeten geen oogkleppen op hebben. Paulus kende zijn tijd, maar ging niet mee met zijn tijd. In Filipp. 4: 8 wordt een lijst van deugden opgesomd. In Filippi leefde men volgens deze waarden en normen. Wijsgeren propageerden dit. Onze tijd vertoont het tegenbeeld: geen waarden en geen normen. Paulus spreekt van algemene genade waardoor men de ander helpt en beschermt. Paulus schrijft dat men in Filippi van de moraal afweet. Paulus is geen doe-prediker als hij schrijft "doet dat". Het is ons "geleerd" wat wij doen moeten. Kinderen moeten leren voor het leven. Dat is belangrijk voor de toekomst. Een docent kan geen les geven

naar eigen ideeën, maar is gebonden. Paulus mag het Lesboek kennen voor zichzelf en zijn leerlingen. Het begrip "leren" komen wij veel in de brieven van Paulus tegen. Het houdt in: Leerling zijn, aandachtig luisteren, in zich opnemen, zich eigen maken, niet vluchtig, niet om alleen een diploma te halen, maar om het geleerde in praktijk te brengen. In de maatschappij komt het voor dat iemand met een diploma het beter denkt te weten dan de mensen van de praktijk. Een professor zei bij een bevestiging: nu begin je pas te studeren. Er dient grote, ja al grotere liefde te zijn tot het Woord. Er dient gestudeerd te worden om de gemeente te dienen. Het gaat om het tijdelijk, geestelijk en eeuwig welzijn van de gemeente. "En ontvangen hebt". Dat wil zeggen: de traditie hebt aangenomen. Dat is de leer van de apostelen, de leer van Christus. Wie aan deze traditie voorbijgaat is als theoloog geen leerling van Christus. Volharding in de leer van de apostelen en in de leer van Christus is nodig. Het hart van Paulus ging open voor de leer van Christus, we kunnen ook zeggen de leer van de drieënige God. Die leer is zo'n rijk veld dat je nooit raakt uitgesproken. "En gehoord en in mij gezien hebt". De Heere liet Paulus als een apostel, een ambassadeur, een dienaar, spreken. Hier geldt: die u hoort, die hoort Mij en die Mij hoort hoort Mijn Vader. Maar ook: die u verwerpt, verwerpt Mij en verwerpt Mijn Vader. Er moet geluisterd en gehoorzaamd worden. Paulus spreekt met gezag. Zo spreekt ook een nieuwe dienaar met gezag. Hij spreekt in gebondenheid aan het Woord van Christus. Hier geldt: Alsof God door hem spreekt en bidt. "Gezien". Wordt hier hoogmoedig over een modelchristen gesproken? Neen. Het gaat hier over een type, een afdruk van Gods heilswerk. Aan Paulus is te zien hoe God in zondige mensen werkt, hoe en waartoe de Heere zondaren bearbeidt. Paulus is een levende getuige, levend uit de genade Gods. Hij zag uit naar bekering en sprak het als het ware uit: schep moed uit mijn behoudenis. Hier wordt niet gedoeld op het leven van een farizeer. Hier wordt aangegeven iets te kennen van het beeld van Christus. De liefde van Christus dringt Paulus. De nieuwe dienaar mag een voorbeeld zijn. Hij mag hartelijk, vriendelijk en meelevend zijn. Maar het worde bemerkt in woord, gesprek en gebed, dat de nieuwe predikant er zelf niet buiten staat. "Doet dat." Dat is de spits van het herderlijke woord tot dienaar

en gemeente. Wie kan dat? Kan een predikant of gemeentelid dit? Paulus mag zeggen: de Heere heeft het in mij gedaan, u kunt het dus ook verkrijgen. De Heere geeft wat Hij eist.

2. Dit spreekt van verzekering.

De Dordtse Leerregels getuigen ervan dat God het verlorene zoekt. Dit doet het hoofd naar beneden buigen. De tekst zegt: "En de God des vredes zal met u zijn." In vers 7 staat dat de Heere vrede geeft. Daar was bloed voor nodig. In onze tekst staat dat de Heere Zelf vrede is. Hij is de God van de vrede. Hij is de Bron van alle goed en heil. Dat is het wonder van het kruis. Christus heeft geleden en is de kruisdood gestorven om vrede te verwerven. In Christus is alles, buiten Christus niets. Wij hebben God de oorlog verklaard. De gevallen mens denkt niet aan vredesonderhandelingen. In Christus zien wij dat God vrede wil bewerken. Het gebeuren te Bethel is sprekend. De Heere doet de ladder omlaag gaan: "En de God des vredes zal met u zijn." Het blijkt dat de Heere met u is.

Als predikant zult u de gemeente doorgaan, zelf betrokken bij het Woord en anderen betreffend bij het Woord. Een rijbewijs is nodig om een auto te besturen. Je moet dat rijbewijs altijd bij je hebben. Zo moet u altijd het Woord bij u hebben. Er dient gereden te worden naar het rijbewijs, zo dient er gesproken te worden in overeenstemming met de Heilige Schrift. Dat is een hele opgave, daar is veel knieënwerk voor nodig: Heere geef en vergeef. Het gaat om de Heere, de Christus, de Heilige Geest van het Woord en hun werkingen voor en in de zondaar. De apostel is daartoe ten enenmale onbekwaam. Maar de God des vredes is met hem. Neem de tijd om in de studeerkamer te vertoeven. God is het waard en de gemeente is het waard. Het is geen verloren tijd. Rijst de vraag: Hoe moet het? Het antwoord is dat de Heere Zich niet onbetuigd zal laten op weg naar en op de preekstoel. Het geldt van de bezoeken, het geldt van de sterfhuisen. Het blijkt en de Heere doe ondervinden: "en de God des vredes zal met u zijn." Het worde beleefd dat de Heere van u afweet in uw hart en in uw prediking. De gemeente merke dit op tot haar blijdschap. Gemeente van Meerkerk: eerst luisteren, dan volge het spreken. Zo wordt het waar: "En de God des vredes zal met u zijn." Dat ligt vast in het Woord, vast in het bloed van Christus. De Psalmddichter zingt ervan:

"Ik zal u trouw verzellen met Mijn raad, Terwijl Mijn oog op u gevestigd staat." Amen.

Intredediens.

Ook voor deze intrede is de tekst genomen uit een brief die Paulus schreef vanuit Rome terwijl hij gevangen zat. De brief spreekt niet van zelfbeklag, maar van betrokkenheid op de gemeenten. Paulus zelf is nooit te Colosse geweest. Epafraas heeft hem te Rome bezocht wat blijdschap en zorg gaf. Blijdschap voor het feit dat er ware gelovigen te Colosse mogen zijn, die hopen op de erfenis en onderlinge liefde kennen. Zorg omdat de gemeente wordt bedreigd. Paulus wenst toename in kennis en heilige levenswandel te Colosse. Hij wijst op het ene: de kennis van Christus, die in vs. 27 "de Hoop der heerlijkheid" wordt genoemd.

De tekst is Colossenzen 1: 28 "Denwelken wij verkondigen, vermanende een iegelijk mens, en lerende een iegelijk mens in alle wijsheid, opdat wij zouden een iegelijk mens volmaakt stellen in Christus Jezus."

Thema: **Apostolische prediking. Drie zaken vragen de aandacht:**

- 1. Om Wie het gaat in die prediking.**
- 2. Hoe die prediking plaatsvindt.**
- 3. Waartoe die prediking strekt.**

1. Om Wie het gaat in die prediking.

Het gaat om Christus, de Hoop der heerlijkheid. "Denwelken wij verkondigen." "Wij" dat zijn Paulus en Epafraas. Dit geldt ook nu. Er wordt uiteraard ook gepreekt uit het Oude Testament, maar dit dient te leiden tot de Christus der Schriften. "De Hoop der heerlijkheid" is een onbekende naam voor Christus. Paulus gebruikt deze benaming met het oog op de situatie te Colosse. Colosse ligt in Klein-Azië, ligt aan een handelsroute, is welvarend, er is wolindustrie, er wonen grieken, joden en andere mensen, allen met hun eigen godsdienstige opvattingen. Er was een nieuw soort godsdienst ontstaan uit allerlei elementen. De joodse spijswetten dienden onderhouden te worden, er was sprake van engelenverering, van de grieken was overgenomen het luisteren naar orakeltaal van een priester. Door dit alles wilde men doordringen tot de verborgenheden van het leven, wilde men een bijzonder mens worden, wilde men de geheimen en de heerlijkheid van het leven leren kennen.

Paulus heeft er nu van gehoord en het grijpt hem aan. Hij gaat Schriftuurlijk inhoud geven aan de woorden (zoals

verborgenheid, wijsheid en heerlijkheid) die door de nieuwe godsdienstige stroming gebruikt worden. Zo noemt Paulus Christus de Hoop der heerlijkheid. Van nature hoopt een mens op andere dingen. Het is een wonder dat zulke mensen niet aan zichzelf worden overgelaten. Door de prediking werkt de Heere geloof onder joden en heidenen. Het is een wonder dat de weg gewezen wordt tot de hoop der heerlijkheid. God trekt. Van nature is alles duister. Vers 21 zegt ervan: vervreemd en vijanden. We zijn van nature kinderen des toorns. God komt ongevraagd met het zaad der wedergeboorte. Wanneer we zaaien in de tuin, zien we het ontkiemen niet. Zo is het ook geestelijk. Waar God mensen overtuigt wordt de tollenaarsbode geboren. Hoe kan God een mens genadig zijn? Door Christus Die de vloek droeg: hoe groot is dat. Hoop daarom alleen op Hem, hoop niet op uw kracht of vroomheid. Christus heeft de volkomen zaligheid verworven, past die zaligheid toe, doet hopen op het grote goed. "De Hoop der heerlijkheid" wijst op Pasen en hemelvaart. Christus predikte het Koninkrijk der hemelen. Hij zit nu aan de Rechterhand des Vaders en bestuurt Zijn Kerk. Hij is bij Zijn Kerk. Als de Kerk alleen in dit leven op Christus was hopende dan zouden Gods kinderen de ellendigste van alle mensen zijn. Maar de hoop strekt zich ook uit naar de komende heerlijkheid. Christus leeft in eeuwigheid. Hij is opgewekt, Zijn werk is goedgekeurd door de Vader. De mens heeft ook een taak in het dagelijkse werk, maar hij moet er niet in opgaan. Zoekt de dingen die Boven zijn. Christus is het deel van Gods kinderen. Dan is niet het aardse het een en het al. Hoe is het met u? Is Christus uw leven of niet? Is er gegronde hoop? Zegt u: misschien? Kan dat? Hier klinkt hoogmoed door. Het is niet zoals wij zeggen: ik hoop er het beste van. De Bijbel spreekt van een vaste hoop, niet van een misschientje. Zeker, het leeft niet altijd, het kan dor zijn. Zo dor dat de vraag leeft: Is het er nog wel? Wie zal het weer levend maken? God kan het en wil het schenken door middel van de prediking.

2. Hoe die prediking plaatsvindt.

De tekst zegt: "Denwelken wij verkondigen." Hier dient gedacht te worden aan een officiële proclamatie. Het benadert de heraut die zegt datgene wat echt geschied is. De prediking is geen uitnemendheid van woorden of brengen van een eigen mening. De verkon-

diging dient uit te gaan van Gods Woord. Gepredikt dient te worden Wie de Zaligmaker is, de opstanding, het zitten aan de Rechterhand des Vaders, de wederkomst en dat de Heere Zijn Kerk regeert. Wie in de gekruisigde Christus gelooft, zal niet verderven. Een predikant is geroepen Christus centraal te stellen. Hij is de allerhoogste Profeet, de enige Hogepriester en de eeuwige Koning. Is Hij uw Profeet, Priester en Koning? Hij wordt gekend door het geloof. Zonder dit geloof is er geen hoop op de heerlijkheid. Het is noodzakelijk ontdekt te worden aan schuld en dwaasheid opdat Christus dierbaar, kostbaar en gepast worde. Wat dunkt u van Hem? Mag u het zeggen: Hij is al mijn liefde waard? Geldt het: Mij de grootste der zondaren is barmhartigheid geschied? Dit te horen is een vreugde voor de dienaar en een wonder, dan is jarenlange studie rijk beloond. U moet Christus leren kennen. De prediking stelt predikant en hoorders verantwoordelijk. Er is gebed nodig om de werking van de Heilige Geest teneinde Gods Woord te kunnen spreken. Het Woord is of een reuk des levens ten leven of een reuk des doods ten dode. De tekst spreekt van "een iegelijk mens." Iedereen. Soms is de prediking scherp: "vermanende." Het ambtelijke werk bestaat uit prediking, pastoraat en vermaning. De tekst geeft aan dat de verkondiging op vermanende en lerende wijze geschiedt. Vermanen wordt doorgaans niet aardig gevonden. Het dient te geschieden uit liefde. Uit liefde het verkeerde aanwijzen. De prediking is niet vrijblijvend, zij geschiedt met bevel van bekering en geloof. De schrik des Heeren beweegt en de liefde van Christus dringt de prediker. Waag het niet met een eigengemaakt geloof. Er zal tweerlei opstanding zijn. Laat u leiden door het Woord. Er is gezegd dat Meerkerk geen grote gemeente is. Voor mij is dat wel zo. Er mag immers niemand zijn met een boos en ongelovig hart. De Heere wil werken in de gemeente. Paulus weet dat God het willen en het werken werkt. Toch zoekt hij mensen te bewegen tot het geloof. De tekst zegt: "lerende". Je leert wat je niet weet of niet goed weet of vergeten was. Prediken is niet alleen vermanen, maar ook positief leren hoe je moet wandelen. Twee zaken komen aan de orde: de rechtvaardiging van de goddeloze en de heiliging van het nieuwe leven. Het geldt u en mijzelf.

3. Waartoe die prediking strekt.

De tekst zegt: "opdat wij zouden een

iegelijk mens volmaakt stellen in Christus Jezus." Het formulier zegt hiervan dat er gewerkt dient te worden aan de volmaking der heiligen. Is dat niet te hoog gegrepen? Een predikant kan een ander toch niet volmaakt maken? Het is toch Gods werk? "Stellen" betekent zoveel als aanwezig doen zijn, present stellen. Dit geldt het leven hier en de eeuwigheid. Is de Heere tevreden als er het een en ander wordt verbeterd in het leven? Er is geen beginnen aan dat verbeteren. Laat staan dat een mens verder kan komen in het opknappen. Het moet immers niet beter, maar het moet volmaakt worden. Het betekent een door het geloof volmaakt zijn in Christus. Sta ernaar, de Heere is het waard en uw ziel is het waard. Misschien zegt iemand: daar kom ik nooit. Er is geen reden in de mens. Maar laat het moed mogen geven dat de prediking voortgaat. Het blijft gelden: Ik leef en gij zult leven. "Volmaakt stellen" is het werk van de drieënige God. Hij zal heilig en onberispelijk stellen. De Heere gebruikt daartoe de prediking. De tekst zegt: "een iegelijk": hier wordt uitgegaan van de geopenbaarde wil van God. In de mens is geen volmaaktheid, Gods kind is alleen volmaakt in Christus. Gods kind mag dagelijks bedelen. Sommigen zijn verder geleid opdat zij de kleinen zouden bemoedigen. Opdat zij zeggen zouden: die aanvechting en worsteling heb ik ook, maar hoop op God. Gods kind mag uitzien naar de volkomenheid die eenmaal zal komen, mag daar zuchtend naar verlangen. In Christus zijn al de Zijnen volmaakt. Hier is alles nog gebrekkig, maar straks komt de eeuwige heerlijkheid. Eens zal de Kerk Christus zien met eer en heerlijkheid gekroond. Hun blijdschap zal dan, onbepaald, Door 't licht dat van Zijn aanschijn straalt, Ten hoogsten toppunt stijgen. Amen.

Hierna volgden de toespraken.

Eerst sprak ds. Van der Meij namens de classis Utrecht. Daarna ouderling van Vuren namens de plaatselijke kerken. Burgemeester Den Breejen namens de gemeente Zederik. Kand. Egas namens de studievrienden. Tenslotte ouderling Scherpenzeel namens de gemeente en de kerkenraad. Na afloop was er gelegenheid ds. en mevr. Aarnoudse de hand te drukken. Vele bekenden ontmoetten elkaar. Het was goed in Ameide geweest te zijn. We mogen terugzien op goede diensten waarin het Woord Gods centraal mocht staan.

Ds. A. van Heteren.

De nood der Kerk (2)

Inhoudelijk

Wanneer het gaat over de inhoud van de prediking, dan heeft de grote Profeet en Leraar daarover ook duidelijke aanwijzingen gegeven. De prediker, die geroepen is om in de Naam des Heeren te prediken, mag inhoudelijk maar niet naar eigen goeddunken te werk gaan. De prediker is geroepen het Woord des Heeren te prediken. Twee zaken worden door de Heere Zelf genoemd: Bekering en Vergeving der zonden. (Luk.24:47) Twee zaken, die vanuit sommige handschriften ook als één zaak vertaald kan worden: bekeering tot vergeving der zonden. In ieder geval is wel duidelijk dat de Heere met grote nadruk wijst op de noodzakelijkheid van de bekeering. Zo sprak Hij ter waarschuwing naar aanleiding van de instorting van de toren van Siloam: "Ik zeg u, ...indien gij u niet bekeert zo zult gij allen insgelijks vergaan." Wie onbekeerd blijft zal ten ondergaan in het gericht. Zie het daarom als een blijk van Christus' zorg en liefde dat Hij de opdracht geeft om in Zijn Naam te prediken de bekeering. De oproep tot bekeering mag daarom niet ontbreken in de prediking. Wie zich de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus eens probeert in te leven zal concluderen dat er velen in de hel zijn, die ons zouden willen waarschuwen voor het komend verderf. Maar...al ware het dat er iemand uit de doden opstond, zij zullen zich niet laten gezeggen. Het is ook niet nodig dat er iemand uit de doden opstaat. Christus is opgestaan en Hij heeft bevolen dat het door de prediking van het Woord des Heeren zal geschieden.

Noodzaak van bekeering

Wie nadenkt over de noozaak der bekeering zal verstaan dat hierin ligt opgesloten dat we in onszelf verloren liggen door de zonden en de schuld. Maar tot zulke mensen, die alles verzondigd hebben en de heerlijkheid Gods derven wordt nu in opdracht van de Heere gepredikt dat ze zich bekeren. Jezus riep Zelf zondaren tot bekeering, niet de rechtvaardigen. Met grote nadruk wees Hij er op hoe er blijdschap in de hemel is over één zondaar die zich bekeert, meer dan over 99 rechtvaardigen, die de bekeering niet van node hebben. Het niet-van-node-hebben van de bekeering is een groot gevaar. In de menselijke verblindheid leeft namelijk de gedachte dat het er met hem nog niet

zo slecht voor staat. Dan zitten we te luisteren voor een ander, voor wie die bekeering toch zo noodzakelijk is.

Wijlen prof. Wisse schrijft in zijn leerzaam boekje *Uit het Zieleleven* dat menigeen gelooft dat, terwijl hij nog onbekeerd is, reeds genade bezit. Zulken kunnen het oordeel de goddelozen met kalmte horen aanzeggen. Ontdekkend preken is daarom zo nodig. Wat is ontdekkend preken? Wisse wijst er op dat dat niet maar is de dood en het oordeel aanzeggen aan de goddelozen, maar vooral het ontvouwen van de kenmerken van het onbekeerd zijn. De valse gronden moeten bloot gelegd worden.

De weg der bekeering

Wie ernst maakt met de oproep tot bekeering zal daarom ook moeten wijzen op de waarachtige bekeering. Bekering is een eis. In 's Heeren Naam moet er een appèl uitgaan op ieder, die onder het Woord komt. Op die eis zal de Heere ook eenmaal terugkomen. Daar zal Hij rekenschap van vragen. In wezen is het toch ook een heerlijke zaak wanneer de roepstem tot bekeering klinkt. Ligt daarin niet opgesloten dat bij de Heere de deur nog wagenwijd openstaat? En dat voor mensen, die zelf de deur op het nachtslot hebben gedaan. We gaven in onze diepe val immers te kennen dat we geen lust hadden om de Heere te dienen. Maar in de weg van waarachtige bekeering wil Hij nog zondaren aannemen. De waarachtige bekeering moet echter onderscheiden worden van de valse of de schijnbekeering. Bekering is nodig tot God. Hoe goed het ook is wanneer mensen veranderen van levensstijl en levenswijze. Bekering van de kroeg tot de kerk, of bekeering van de zonde tot de deugd. Bekering tot God is wat anders. De elementen van de waarachtige bekeering worden zo duidelijk in de gelijkenis van de verloren zoon aangegeven. Inkeer tot jezelf, afkeer van de zonde en de wereld en heenkeer tot God in belijdenis van zonde en schuld. Juist voor degenen, die gewaar worden hoe onbekeerlijk hun hart is, wordt de weg der waarachtige bekeering zo onderwijzend. Want zij krijgen houvast aan de belofte van de bekeering. Dat mag leiden tot het gebed: "Heere, bekeer Gij mij, zo zal ik bekeerd zijn." Het grote manco is vaak dat men niet weet van de nood en de inleving van het onbekeerd zijn. Wie daar iets van

gaat verstaan kan zich niet zo gemakkelijk meer verschuilen achter z'n onmacht tot bekeering. Voor zulken wordt het dan zo'n wonder dat er bij God vandaan een weg is. Dat drijft uit om door genade ook die weg te kennen.

Het recht van God

Allen, die de weg der bekeering gaan zien, krijgen het recht van God lief. Zij willen op rechte wijze bekeerd worden tot God. We zeggen wel eens dat ze het recht Gods liever hebben dan hun eigen zaligheid. Dat is waar. De Heere is recht in al Zijn weg en werk. Als één van Gods deugden geschonden zou worden, dan zou God geen God meer zijn. Daarom weten ze maar al te goed wat er tussen staat. Het zijn hun zonden die scheiding maken tussen God en hun ziel. God is te rein en te heilig, dan dat Hij de zonden door de vingers zou zien. Hij houdt de schuldige geenszins onschuldig. In de weg van de waarachtige bekeering worden we ontdekt aan die zondekwaal. Een stroom van onge-rechtigheden had d'overhand op mij. Mijn zonde maakt mij 't voorwerp van Gods toorn. Wat we vroeger zo gemakkelijk konden verklaren: "zo ben ik nu eenmaal, dat is nu eenmaal m'n aard, we zijn toch allemaal zondaren", dat wordt nu met grote smart voor Gods aangezicht beweend. Het is de droefheid naar God, die een onberouwelijke bekeering tot zaligheid werkt.

Vergeving der zonden

De zonde is zo ingrijpend. Eén van de grondbetekeningen van het woord zonde is: het doel missen. Het kan ook wijzen op het begrip "beledigen". Ja, wat beledigen we God ermee, als we Hem niet geven waar Hij recht op heeft! Het smartelijke en bittere van de zonde is dat we God onterd hebben. Juist voor degenen, die zich als zondaar voor God leerden kennen, is het nu zo'n wonder dat God Zich niet bij de zonden heeft neergelegd. Daarom moet het in opdracht van de Heere na Pasen gepredikt worden dat er in Christus een weg des behouds is. Want de Zoon des mensen heeft Zijn leven gegeven als een losprijs. Daarom is het juist voor hen, die hopeloos verloren liggen een blijde boodschap wanneer in Zijn Naam gepredikt wordt vergeving der zonden. Het woord vergeving wijst ook op vrijlating. Door de zondeval zijn we dienstknechten van de duivel geworden, zondeslaven. O, wat is dat harde dienst! Zijn die banden al eens gaan kwellen en knellen? Hoe

word ik daar ooit van bevrijd? Luister, het bloed van Jezus Christus Gods Zoon reinigt van alle zonden. Daardoor worden de banden verbroken. Daardoor komt er vrijlating. Daardoor worden de zonden uitgewist. Als de Heere dat bloed ziet, wil Hij voorbijgaan en sparen. Wat noodzakelijk dat dat bloed dan ook gestreken is aan de zijposten en bovendorpel van ons hart. De kracht van de zonde wordt zo getekend door Jeremia: "Al wiest gij u met salpeter, en naamt u veel zeep, zo is toch uw ongerechtigheid voor Mijn aangezicht getekend, spreekt de Heere." (Jer. 2:22) De kracht van het bloed van Christus wordt zo kostelijk gepredikt in de woorden van Jesaja: "Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren ze rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol." (Jes. 1:18)

De reikwijdte

De Dordtse Leerregels spreken over de belofte van het Evangelie, "welke belofte allen volke en mensen, tot welke God naar Zijn welbehagen Zijn Evangelies zendt, zonder onderscheid moet verkondigd en voorgesteld worden met bevel van bekering en geloof." Ook hierin spreken onze vaders heel eenvoudig de grote Profeet en Leraar na. Na Pasen sprak Hij immers dat in Zijn Naam gepredikt zou worden "bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem." Wereldwijd moet deze prediking gebracht worden. Alle volken hebben dit nodig. Buiten Jezus is geen leven maar een eeuwig zielsverderf. Daarom moet die ene Naam onder de hemel, gegeven tot zaligheid gepredikt worden. In Zijn Naam moet de boodschap klinken: "Bekeert u..." maar ook: "God heeft Hem verhoogd

tot een Vorst en Zaligmaker om te geven.... bekering en vergeving der zonden." Hand.5:31. Beginnende van Jeruzalem! Het zou begrijpelijk zijn geweest als de Heere had gezegd: "Sla Jeruzalem maar over, ga maar met een grote boog om Jeruzalem heen". Daar zaten immers de vijanden. Daar hadden ze immers geroepen: "Weg met Hem, kruist Hem..." Nee, zegt de Heere eigenlijk. Daar moet juist deze prediking beginnen. Daar moet het startpunt zijn. Juist die vijanden hebben het zo hard nodig. Wie ontdekt werd aan de vijandschap van zijn hart zal hier het Evangelie van vrije genade in horen. De Heere wil vijanden verzoenen met God. Is er heerlijker prediking denkbaar?

Ds. A. van de Weerd

Zeg eens eerlijk

wat weet u (nu nog) van de christenen in Rusland?

De Stichting Friedensstimme ondersteunt evangelisatie en bijbelverspreiding in de hele voormalige Sovjetunie. Ondanks de tegenstand ontstaan er nieuwe groepjes gelovigen, in het koude Siberië, maar ook in het warme zuiden.

Wij komen er graag over vertellen! bijv. bij u in de gemeente, op de vereniging of op school.

Wilt u meer weten? Bel naar de Stichting Friedensstimme in Gouda 0182 538544

Stichting Friedensstimme • Postbus 15 • 2800 AA Gouda • Giro 4132 334

Texel

Ruim gelegen

6 en 8 pers. bungalows
(3 s.l.k., wasmachine) en

4/6-pers. stacaravans
(2 s.l.k., douche).

Bel voor de folder:

*Bungalowpark De Verrassing,
Oosterend- Texel,
tel. 0222 - 318391*

- Wij verzorgen begrafenissen in elke woonplaats op de Veluwe en in Flevoland
- Opbaring zowel thuis als in elk gewenst rouwcentrum
- Ongeacht bij welk begrafenis fonds men (eventueel) is aangesloten
- Dag en nacht bereikbaar
- Geen crematies

Begrafnisverzorging Vos

Aardhuisweg 74
3888 MG Uddel
Tel. 0577 - 401689

Zoek bij ons
uw Bijbel
of boek
Verzending of
bezorging mogelijk

Bel 0184 - 412461

Burg. Winklerplein 25
3362 AA Sliedrecht

**Bemiddeling
Kraam- en
Gezinszorg
Meijer (B.K.G.M.)**

Reeds velen maakten gebruik van de bemiddeling voor Kraam- en/of Gezinszorg. Heeft u Kraam- of Gezinszorg nodig en u bezit geen TV, bel dan gerust.

**Bemiddeling Kraam-
en Gezinszorg Meijer**

Telefoon 0294-231145, mevr. J. Meijer.

Zorg inkopen met PGB?

Curadomi is gespecialiseerd in zorgverlening via het persoonsgebonden budget. Bel ons als u langdurige verzorging of verpleging bij u thuis wilt ontvangen, vanuit een christelijke levensovertuiging.

Curadomi

Organisatie voor thuiszorg

Zorg met een visie.
Bel tijdens kantooruren (0318) 54 82 65
buiten kantooruren 0900-82 12340